

ROMÂNIA
TRIBUNALUL DÂMBOVIȚA
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINȚA NR.

Ședința publică din 4 martie 2010

Instanța constituită din :

PREȘEDINTE :

GREFIER : a

Pe rol se află soluționarea cererii formulate de reclamantul domiciliat în Târgoviște, județul Dâmbovița, în contradictoriu cu pârâții Statul Român prin Ministerul Economiei și Finanțelor cu sediul în București, str. Apolodor nr.17, sector 5, Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița, Administrația Finanțelor Publice Târgoviște- Trezoreria Târgoviște, ambele cu sediul în Târgoviște, str. Calea Domnească, nr. 166, Administrația Fondului pentru Mediu cu sediul în București, Splaiul Independenței, nr.294 Corp A, sector 6, pentru restituirea sumei de lei, plătită cu titlu de taxă de poluare pentru autovehicule, cu dobânda legală.

Cerere timbrată cu suma de 39 lei conform chitanței nr. și timbru judiciar în valoare de 0,3 lei..

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns avocatul pentru reclamant și consilierul juridic Nicolae Maria pentru pârâtele D.G.F.P. Dâmbovița, Administrația Finanțelor Publice Târgoviște și Ministerul Finanțelor Publice, lipsă fiind pârâta Administrația Fondului pentru Mediu.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință învederând modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare și stadiul în care se află judecata.

Apărătorul reclamantului și consilierul juridic Nicolae Maria pentru pârâtele D.G.F.P. Dâmbovița, Administrația Finanțelor Publice Târgoviște și Ministerul Finanțelor Publice arată că nu mai au cereri de formulat și apreciază cauza în stare de judecată.

Nemaifiind cereri de formulat și probe de administrat, instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbateri.

Avocatul Pană Silviu pentru reclamant solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată și obligarea pârâților la restituirea sumelor încasate necuvenit, reprezentând taxa de poluare. Cu cheltuieli de judecată, conform chitanței depuse la dosar, reprezentând onorarul pentru avocat.

Reprezentantul pârâților solicită respingerea cererii, apreciind că nu se poate solicita restituirea taxei de poluare, atâta timp cât nu există un temei legal.

În temeiul dispozițiilor art. 150 Cod procedură civilă, instanța constată dezbaterile încheiate și rămâne în deliberare.

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față:

Prin cererea înregistrată la Tribunalul Dâmbovița, Secția comercială și de contencios administrativ, sub nr. [redacted] reclamantul [redacted] a chemat în judecată pârâții Statul Român prin Ministerul Economiei și Finanțelor, Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița, Administrația Finanțelor Publice Târgoviște și Administrația Fondului pentru Mediu, pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța în cauză să se dispună obligarea pârâților la restituirea sumei de [redacted] lei, achitată de reclamant cu titlu de taxă de poluare, pentru autovehiculul proprietatea sa, sumă ce va fi reactualizată cu rata dobânzii legale calculată de la data plății nedatorate și până la data restituirii sumei.

În motivarea cererii reclamanta a arătat că a achitat suma de [redacted] lei, la data de [redacted], la Trezoreria Târgoviște, cu chitanța Seria [redacted] nr. [redacted], cu titlu de taxă de poluare, pentru autoturismul second hand marca Mercedes Benz, achiziționat din Germania și reînmatriculat în România.

În continuare, reclamanta susține că această taxă este într-o contradicție vădită cu dispozițiile art. 25, art. 28 și art. 90 din Tratatul Comunității Europene care interzic statelor membre să instituie, direct sau indirect, produselor altor state membre, impozite interne de orice natură mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare.

În aprecierea reclamantei, în speță sunt aplicabile dispozițiile art. 148 alin. 2 din Constituția României, care statuează că prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne.

În final, reclamantul a învederat că a realizat procedura prealabilă, în sensul că a formulat contestație la Administrația Finanțelor Publice Târgoviște, contestație ce însă i-a fost respinsă.

În dovedirea cererii, reclamantul a depus la dosar: dovada realizării procedurii prealabile (copie de pe contestația formulată la organul emitent și copie de pe decizia de respingere a contestației), copie de pe decizia de calcul a taxei de poluare, dovada de plată a taxei de poluare, dovada plății taxei de timbru.

Prin întâmpinare, pârâta Administrația Finanțelor Publice a solicitat respingerea acțiunii, arătând că actul administrativ prin care s-a stabilit taxa de poluare este titlu de creanță și putea fi contestat conform prevederilor art. 207 din OG nr. 92/2003 republicată cu modificările și completările ulterioare privind Codul de procedură fiscală. Se menționează în continuare, în întâmpinare, că deși reclamantul a efectuat procedura administrativă prealabilă conform prevederilor art. 207 Cod procedură fiscală și art. 7 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, nu a solicitat instanței și anularea Deciziei DGFP Dâmbovița nr. [redacted] prin care i-a fost respinsă contestația împotriva deciziei de calcul. Prin urmare, se apreciază că nu se poate solicita restituirea taxei, în condițiile în care titlul de creanță rămâne valabil.

Fără a contesta caracterul de act administrativ al deciziei de calcul al taxei de poluare, precum și al deciziei prin care s-a respins contestația inițială, tribunalul apreciază că susținerea pârâtei, sub aspectul prezentat mai sus nu poate fi primită, atât timp cât succesiunea etapelor parcurse de reclamant dovedesc cu prisosință că acesta a urmat întocmai dispozițiile procedurale obligatorii reglementate de Codul de

procedură fiscală, cu trimitere specială la forma, conținutul contestației, termenul de depunere al acesteia, organul competent a soluționa contestația.

Analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul constată – pe fondul cauzei – că într-adevăr, în speță sunt aplicabile în mod direct dispozițiile din dreptul comunitar, care au prioritate față de dreptul național, pentru următoarele considerente:

Potrivit art.28 din Tratatul UE versiunea consolidată, Uniunea este alcătuită dintr-o uniune vamală care reglementează ansamblul schimburilor de mărfuri și care implică interzicerea între statele membre, a taxelor vamale la import și la export și a oricăror taxe cu efect echivalent, precum și adoptarea unui tarif vamal comun în relațiile cu țări terțe.

În conformitate cu art.30 și 31 din tratat, între statele membre sunt interzise taxele vamale la import și la export sau taxele cu efect echivalent. Această interdicție se aplică și taxelor vamale cu caracter fiscal. De asemenea, nici un stat membru nu aplică produselor altor state membre impozite interne de natură să protejeze indirect alte sectoare de producție.

Tribunalul va corobora aceste prevederi cu dispozițiile art. 110(exarticolul 90 par.1) din Tratatul Uniunii Europene versiunea consolidată, care precizează în mod expres că nici un stat membru, nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre, impozite interne de orice natură, mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare.

Prin hotărârea CJE în cauza Weigel (2004), obiectivul reglementării comunitare este asigurarea liberei circulații a mărfurilor între statele comunitare în condiții normale de concurență, prin eliminarea oricărei forme de protecție care decurge din aplicarea de impozite interne discriminatorii față de produsele provenind din alte state membre .

Așadar, rostul acestei reglementări este de a interzice discriminarea fiscală între produsele importate și cele similare autohtone.

Or, în România nu se percepe nici un fel de taxă de poluare pentru autoturismele deja înmatriculate aici.

Mai mult, prin Decizia în cauza Costa/Enel (1964), CJE a stabilit că legea care se îndepărtează de Tratat – un izvor independent de drept – nu ar putea să ducă la anularea lui, dată fiind natura sa originală și specială, fără a-l lipsi de caracterul lui de lege comunitară și fără ca baza legală a Comunității însăși să fie pusă la îndoială. Mai mult, aceeași decizie a definit relația dintre dreptul comunitar și dreptul național al statelor membre arătând că dreptul comunitar este o ordine juridică independentă care are prioritate de aplicare chiar și în fața dreptului național ulterior – or, în speță, taxa de poluare a fost introdusă în legislația internă de abia în anul 2008.

De asemenea, în cauza Simmenthal (1976), CJE a stabilit că judecătorul național este obligat să aplice normele comunitare, în mod direct, dacă acestea contravin normelor interne, fără a solicita sau aștepta eliminarea acestora pe cale administrativă sau a unei alte proceduri constituționale.

În ceea ce privește Constituția României, de la 1 ianuarie 2007, România este stat membru al Uniunii Europene, iar potrivit art.148, ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare (alin 2),

Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantând aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului 2 (alin.4).

De altfel, prin Legea nr. 157/2005 de ratificare a Tratatului de aderare a României și Bulgariei la Uniunea Europeană, statul nostru și-a asumat obligația de a respecta dispozițiile din tratatele originare ale Comunității, dinainte de aderare.

Potrivit OUG nr 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, se datorează aceasta taxă pentru autovehiculele din categoriile M(1)-M(3) și N(1)-N(3), astfel cum sunt acestea definite în Reglementările privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003 (art 3).

Autoturismul reclamantei nu intră în categoriile exceptate de la plata taxei pe poluare (art 3 alin 2 și art 9 alin.1). Obligația de plată a taxei intervine însă cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România (art 4 lit a), fără ca textul să facă distincția nici între autoturismele produse în România și cele în afara acesteia, nici între autoturismele noi și cele second-hand.

Deoarece OUG nr. 50/2008 a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2008 (art 14 alin 1), rezultă că taxa pe poluare este datorată numai pentru autoturismele pentru care se face prima înmatriculare în România, nu și pentru cele aflate deja în circulație, înmatriculate în altă țară membră a Uniunii Europene.

Conform OUG nr. 208/2008 pentru stabilirea unor măsuri privind taxa pe poluare pentru autovehicule, a căror capacitate cilindrică nu depășește 2.000 cmc și care se înmatriculează pentru prima dată în România sau în alte state membre ale Uniunii Europene începând cu data de 15 decembrie 2008 se exceptează de la obligația de plată a taxei pe poluare pentru autovehicule, stabilită potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 (art II). Aceste prevederi se aplică până la data de 31 decembrie 2009 inclusiv (art III).

OUG nr. 208/2008 a fost abrogată prin OUG nr 218/2008 privind modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule.

Conform art III al acestui act normativ, (1) Autovehiculele M1 cu norma de poluare Euro 4 a căror capacitate cilindrică nu depășește 2.000 cmc, precum și toate autovehiculele N1 cu norma de poluare Euro 4, care se înmatriculează pentru prima dată în România sau în alte state membre ale Uniunii Europene în perioada 15 decembrie 2008-31 decembrie 2009 inclusiv, se exceptează de la obligația de plată a taxei pe poluare pentru autovehicule stabilită potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008. (2) Autovehiculelor M1 cu norma de poluare Euro 4 a căror capacitate cilindrică nu depășește 2.000 cmc, precum și tuturor autovehiculelor N1 cu norma de poluare Euro 4, înmatriculate pentru prima dată în afara Uniunii Europene și care se înmatriculează în România, li se aplică taxele prevăzute în anexele nr. 1 și 2.

Așadar, se creează o diferență de tratament fiscal între mașinile noi și cele vechi, înmatriculate în România după intrarea în vigoare a OUG nr. 50/2008.

În cauza de față tribunalul reține aplicabilitatea prioritară și directă a dispozițiilor 110(exarticolul 90 par.1) dar și a art.28-31 din Tratat.

caracteristici) care se înmatriculează pentru prima dată în România în perioada 15.12.2008 – 31.12.2009, astfel încât consumatorii sunt direcționați fie spre un autoturism nou, fie spre un autoturism second-hand deja înmatriculat în România.

Se protejează astfel producția internă, aspect ce reiese explicit din preambulul O.U.G. nr. 208/2008 și 218/2008, potrivit căruia: 'Guvernul României se preocupă de luarea măsurilor care să asigure păstrarea locurilor de muncă în economia românească, iar la un loc de muncă în industria constructoare sunt 4 locuri de muncă în industria furnizoare`

O.U.G. nr. 50/2008 este contrară art. 110(exarticolul 90 par.1) din Tratatul Comunității Europene, întrucât este destinată să diminueze introducerea în România a unor autoturisme second-hand deja înmatriculate într-un alt stat membru UE, precum cel pentru care s-a achitat taxa de poluare în acest litigiu (Germania), favorizând astfel vânzarea autoturismelor second-hand deja înmatriculate în România și, mai recent, vânzarea autoturismelor noi produse în România. Or, după aderarea României la UE, acest lucru nu este admisibil când produsele importate sunt din alte țări membre ale UE, atât timp cât norma fiscală națională diminuează sau este susceptibilă să diminueze, chiar și potențial, consumul produselor importate, influențând astfel alegerea consumatorilor (CJE, hotărârea din 7 mai 1987, cauza 193/85, Cooperativa Co-Frutta SSRL c. Amministrazione delle finanze dello Stato – în speță, taxă menită să descurajeze importul de banane în Italia).

Asupra încălcării art.28 și implicit a art. 110(exarticolul 90 par.1) din Tratat prin crearea unui tip similar de diferență de tratament s-a pronunțat Curtea de la Luxembourg (Camera a treia) prin hotărârea din 11 decembrie 2008, Comisia Comunităților Europene/Republica Austria Cauza C-524/07 privind neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 28 CE și 30 CE — Înmatricularea vehiculelor de ocazie vechi înmatriculate anterior în alte state membre — Cerințe tehnice privind emisiile poluante și nivelul sonor — Sănătate publică — Protecția mediului) (2009/C 32/15).

Pentru toate aceste considerente - pe fondul cauzei- tribunalul constată că suma plătită de reclamată cu titlu de taxă de poluare contravine legislației comunitare, motiv pentru care se impune admiterea acțiunii cu consecința obligării pârâților la restituirea acestei sume.

Faptul că reclamantul a achitat voluntar această taxă este irelevant, întrucât altfel nu ar fi avut posibilitatea înmatriculării autoturismului în România. În astfel de situații Curtea de Justiție a decis că statele membre trebuie să asigure rambursarea taxelor colectate cu încălcarea prevederilor art. 90 din Tratat, cu respectarea principiilor ce guvernează autonomia procedurală și îmbogățirea fără justă cauză.

Totodată, a mai decis că în astfel de cauze pot fi plătite și daune pentru pierderile suferite (A se vedea: CJCE, cazul nr. 68/79 I. K. I/S contre N.ère danois des impôts accises precum și cauza conexată nr. C- 290/05 și C-333/05 Â. O. și J. O. parag. 61-70), motiv pentru care pentru repararea integrală a prejudiciului, pârâții vor fi obligați să achite și folosul nerealizat, potrivit art. 1084 raportat la 1082 Cod Civil, respectiv dobânda legală calculată conform art 3 alin 3 din OG nr. 9/2000, de la data încasării sumei până la data restituirii integrale și efective.

Având în vedere și dispozițiile art.17 și 18 din Legea 554/2004, precum și dispozițiile art.274 Cod procedură civilă, pârâtele vor fi obligate la plata cheltuielilor de judecată, constând în taxă judiciară de timbru, timbru judiciar și onorariu apărător.

Este unanim admis atât în literatura de specialitate cât și în practica judiciară internă și cea a CJCE că 110(exarticolul 90 par.1) din Tratat produce efecte directe și ca atare creează drepturi individuale pe care jurisdicțiile statelor membre ale Uniunii le pot proteja.

Judecătorul național, ca prim judecător comunitar, are competența atunci când dă efect direct dispozițiilor art. 110(exarticolul 90 par.1) din Tratat să aplice procedurile naționale de așa manieră ca drepturile prevăzute de Tratat să fie deplin și efectiv protejate.

Că o taxă internă impusă autoturismelor second-hand este discriminatorie în sensul art. 110(exarticolul 90 par.1) din Tratat s-a decis în cauza conexată Nádásdi și Németh unde Curtea de Justiție a arătat că o taxă de înmatriculare este interzisă atâta timp cât este percepută asupra autoturismelor second-hand puse pentru prima dată în circulație pe teritoriul unui stat membru și că valoarea taxei, determinată exclusiv prin raportare la caracteristicile tehnice ale autovehiculului (tip motor, capacitate cilindrică) și la clasificarea din punct de vedere al poluării este calculată fără a se lua în seamă deprecierea autoturismului de o asemenea manieră încât, atunci când se aplică autoturismelor second-hand importate din statele membre, aceasta excede valoarea reziduală a unor autoturisme second-hand similare care au fost deja înmatriculate în statul membru în care sunt importate.

Cum România este stat membru al Uniunii începând cu data de 1 ianuarie 2007 sunt activate dispozițiile art. 148 alin. 2 din Constituția României, conform cărora legislația comunitară cu caracter obligatoriu prevalează legii interne, iar conform alin. 4 din același articol jurisdicțiile interne garantează îndeplinirea acestor exigențe.

Pe de altă parte obligația de a aplica prioritar dreptul comunitar nu este opozabilă numai jurisdicțiilor, ci și Executivului însuși și organelor componente ale acestuia cum sunt bunăoară autoritățile fiscale.

Din această perspectivă, invocarea de către organul fiscal a legii fiscale interne în temeiul căreia s-a perceput taxa specială dovedită contrarie cu normele dreptului comunitar înfrânge nu numai dispozițiile constituționale precitate dar pune serioase semne de întrebare asupra îndeplinirii obligației de loialitate comunitară asumate de România ca stat membru.

Într-o atare ipoteză revine jurisdicțiilor să elimine această disfuncționalitate recunoscând particularilor drepturile prin aplicarea directă a Tratatului în așa fel încât acestei norme să i se recunoască și caracterul ei util.

Revenind la prevederile OUG nr. 50/2008, Tribunalul reține că pentru un autoturism produs în România sau în alte state membre UE nu se percepe la o nouă înmatriculare taxă de poluare, dacă a fost anterior înmatriculat tot în România. Dar se percepe această taxă de poluare la autoturismul produs în țară sau în alt stat membru UE, dacă este înmatriculat pentru prima dată în România.

Reglementată în acest mod, taxa pe poluare diminuează sau este destinată să diminueze introducerea în România a unor autoturisme second-hand deja înmatriculate într-un alt stat membru: cumpărătorii sunt orientați din punct de vedere fiscal să achiziționeze autovehicule second-hand deja înmatriculate în România.

Iar ca urmare a adoptării O.U.G. nr. 218/2008, intenția legiuitorului de a influența alegerea consumatorilor a devenit mai evidentă: a fost înlăturată taxa de poluare pentru autoturismele noi, Euro 4, capacitate cilindrică mai mică de 2.000 cm³ (or, este de notorietate că în România sunt produse autoturisme cu aceste

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE**

Admite acțiunea formulată de reclamantul _____ domiciliat în Târgoviște, _____, ap.10. județul Dâmbovița, în contradictoriu cu pârâții Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice cu sediul în București, strada Apolodor nr.17, sector 5, Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița, Administrația Finanțelor Publice Târgoviște - Trezoreria Târgoviște, ambele cu sediul în Târgoviște, str. Calea Domnească, nr. 166, Administrația Fondului pentru Mediu cu sediul în București, Splaiul Independenței, nr.294 Corp A, sector 6, și în consecință :

Obligă pârâții să restituie reclamantului suma de _____ lei reprezentând taxă de poluare, actualizată cu dobânda legală.

Obligă pârâții să plătească reclamantei suma de _____ lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 04 martie 2010 .

PREȘEDINTE

_____
M. TURCU

GREFIER

Red.E.T./ SEM
7 ex./ 26.03.2010

